

עין משפט
גר מצוה

א [מתי] פ"ט משפ"ט ת"א
מקום אלה ה'!
כא ב מ"ט ט"א
כב ב מ"ט ט"א
כג ב מ"ט ט"א
כד ד ט"א ט"א

רבינו תנאל

כ"א רבא דרבא לבעיתא דלי
הוא, דרב לא שנת
כמיס ולא שנת בחי
עבודת מתנה היא לחייב
מתה אבל עבודת סילוק
לא. ולוי הוא רשע
לוי, ומשום הכי בני
עבודת סילוק בביביל,
לפנים מרמיין ליה ואינו
חייב מתנה, או לעבודת
הלכות מרמיין ליה וחייב.
ופשטה לבעים, מהרה
ליה למכבז מביית לפרכת
וכבז ולמביית לרביי אפי'
כביב. אלא מעתה כיון
שאימי בביביל בעבודת
מתנה הוא רחייב, וזו
שפיר הלכות הפנים
בשלות לחייב, ויחזיק
בעין מתנה מתנה, וזו
אינה מתנה מתנה, היא
נשאר סידור בזימין של
לבינה. סידור בזימין כיו
בעין הנה. תמיה מתנה
דבר בעבודת שור חיב
עליהן מתנה וריקה בין
לפנים בין לפני ולפנים
ההמה בחטאת העוף,
המה והמקטיר בעולה
העוף, והמקטיר ג' לוגין יין
למה. תמיה מתנה
דלי עבודת שחור חיב
עליהן מתנה. הריקה את
הדשן, וזו המתנה שפנים
ושבמזוזה, והמעלה על
המזבח בין דבר כשר
בין דבר פסול. לפי
כך, לומר, למה
מפסיין וחוזרין ומפסיין
כדי מ"ט פ"ט, א"ר יוחנן
כדי להרגיש העוהה, כמה
מפסיין. דבר נחמן אפילו
בכבדי חול, ואמר מנא
אמינא ליה, ודחי לה רב
ששת, ואמר הוא בכבדי
קריש מפסיין, ואמר מנא
אמינא ליה, ואנן דרדי
לה רב נחמן כיון דאסוראי
היא כרב ששת מוקמין
לה, דקרימין לן הליכא
כרב ששת באסורין.

תוס' ישנים

ולא דמי מי לוי שסידר
לחם הפנים ללא נגמרה
התלככה עד סידור הכיבון
דכמיס וכן על המערכת
לכמה וכו' ולא דמי מי
לסידור כיוון שפנין שפנין
הקטרה וכו' ויחזיק על מנחם
מי כמיס והוא מן השמן
ולא כ"ל מן השמן. א"ר
אמינא ליה, ודחי לה רב
ששת, ואמר הוא בכבדי
קריש מפסיין, ואמר מנא
אמינא ליה, ואנן דרדי
לה רב נחמן כיון דאסוראי
היא כרב ששת מוקמין
לה, דקרימין לן הליכא
כרב ששת באסורין.

כד:

אלא מעתה ור שסידר את המערכה לחייב. לא ידענא למאן
פריך ומאי אי אמרת בשלמא יד נאן ונראה לי דפריך אהא
דקאמר לעיל דלזריקה מיהייב אע"ג דלזכא נמרה הקטרה ומכל
מקום מחייבת עלה כיון דכדס מיהת עבודה תמה היא א"כ אסידור
מערכה לחייב לזכא נמרה בסידור
עלי מערכת מדי ומשני איכא סידור
שני גזירין וכן ידענא כל הסוגיא
והא דפריך לעיל גבי זר שסידר את
השלתן לחייב ידענא ש' לפי שכן וקל להבין
ומשני איכא בזימין והכי מסיב טוליה
כד ולא דמי לזריקה והקטרה
דקטרה לא מעכבא:
והמזה בחטאת העוף. משום
ללא דמיה לאמריש שאין
לו קבלה כגלי אלא אוחז בראש
ועוקף ומזה ועוד שאין למזבח אלא
דמה להכי נקט שפני נפשה:
והמקטיר בעולת העוף.
ממנה לי אמאי לא
קאמר נמי והממנה בעולת העוף
ועוד קשיא לי למה המקטיר בכל
הקדשים ובמספחא דזבחים עינימי
וקמי סתמא והמקטיר וקמי כה
נמי והממנה בעוף ומספחא של
מטענת היה ידענא כמספחא אחרת
ולפי הספריש עלי נראה לי דכי
פירשו והמקטיר בעולת העוף והך
המקטיר אף בעולת העוף ומשום
דנחטאת העוף לא מחייב אלא
נחטאת דמה דלית כה הקטרה מה
שאין כן בכל הקדשים קאמר דבעולת
העוף חייב אף המקטיר ללא מביעא
נמי' דמה דליתא נמי נחטאת
העוף אלא אפילו בהקטרה לזכא
לדכותה נחטאת העוף ולי מביעא
בהקטרה דשאר זבחים דשייך בכל
הזבחים אלא אפילו בעוף דלזכא
נחטאת העוף דלית מה הקטרה אפילו
דכי בעולת העוף חייב:
וריקת רב בין לפני ב' לפני
ולפנים והמה בחטאת
העוף. כד תשיב להו ומקטיר
בעולת העוף הרי תרי ויטוין מים
והמים הרי ארבע:
והמעלה ע"ז גבי המזבח
בין דבר כשר בו'
ככלל זה יש זריקה והזאות והקטרת
ויטוין היין והמים שהרי כולן עולין
על גבי המזבח:
מאי

בראשונה פרק שני יומא

ולמביית לפרכת ועבודתם אל מבית לפרכת
הוא דעבודת מתנה ולא עבודת סילוק הוא
בחזין אפילו עבודת סילוק אי הכי ועבודתם
נמי אל מבית לפרכת הוא דעבודה תמה
ולא עבודה שיש אחריה עבודה הא בחזין
אפילו עבודה שיש אחריה עבודתם
הדר ערביה קרא בעי רבא עבודת סילוק
בהיכל מהו לפנים מדמינן ליה או לחזין
מדמינן ליה הדר פשטא מבית ולמביית אלא
מעתה ור שסידר את השלתן לחייב איכא
סידור בזימין סידר בזימין לחייב איכא סילוק
והקטרה ור שסידר את המנורה לחייב איכא
נתינת פתילה נתן פתילה לחייב איכא נתינת
שמן נתן שמן לחייב איכא הדלקה הרליק
לחייב הדלקה לאו עבודה היא ולא והתניא
ונתנו בני אהרן הכהן אש על המזבח וערכו
עצים על האש ל' לימד על הצתת אליהא
שלא תהא אלא ככהן כשר ובכלי שרת
הצתת אליהא עבודה היא "הדלקה לאו
עבודה היא אלא מעתה ור שסידר את
המערכה לחייב איכא סידור שני גזירין עצים
סידר שני גזירין לחייב איכא סידור אברים
והא אמר רב אמי א"אמר רבי יוחנן ידענא דר שסידר
שני גזירין עצים חייב בהא פלוגי מר סבר
עבודה תמה היא ומר סבר לאו עבודה תמה
היא תניא כוותיה דרב תניא כוותיה דלוי
תניא כוותיה דרב עבודות שור חיב עליהם
מיתה זריקת דם בין לפנים בין לפני ולפנים
והמה בחטאת העוף והמומזה והמקטיר
בעולת העוף והמנסך שלשה לוגין מים
ושלשה לוגין יין תניא כוותיה דלוי עבודות
שור חיב עליהן מיתה הכמרים את הדשן
ושבע הזאות שבפנים ושבמזוזה והמעלה
על גבי המזבח בין דבר כשר בין דבר
פסול (ב) למה מפסיין למה מפסיין
כראמרן אלא למה מפסיין וחוזרין ומפסיין
אמר רבי יוחנן כד' להרגיש כל העוהה
שנאמר אשר יחדיו נמתיק סוד בבית אלהים
נהלך ברגש במה מפסיין רב נחמן אמר
בבגדי חול ורב ששת אמר בכבדי קדיש
מאי

מסורת הש"ס

ולמביית לפרכת ועבודתם אל מבית לפרכת
הוא דעבודת מתנה לאו עבודת סילוק הוא
בחזין אפילו עבודת סילוק אי הכי ועבודתם
נמי אל מבית לפרכת הוא דעבודה תמה
ולא עבודה שיש אחריה עבודה הא בחזין
אפילו עבודה שיש אחריה עבודתם
הדר ערביה קרא בעי רבא עבודת סילוק
בהיכל מהו לפנים מדמינן ליה או לחזין
מדמינן ליה הדר פשטא מבית ולמביית אלא
מעתה ור שסידר את השלתן לחייב איכא
סידור בזימין סידר בזימין לחייב איכא סילוק
והקטרה ור שסידר את המנורה לחייב איכא
נתינת פתילה נתן פתילה לחייב איכא נתינת
שמן נתן שמן לחייב איכא הדלקה הרליק
לחייב הדלקה לאו עבודה היא ולא והתניא
ונתנו בני אהרן הכהן אש על המזבח וערכו
עצים על האש ל' לימד על הצתת אליהא
שלא תהא אלא ככהן כשר ובכלי שרת
הצתת אליהא עבודה היא "הדלקה לאו
עבודה היא אלא מעתה ור שסידר את
המערכה לחייב איכא סידור שני גזירין עצים
סידר שני גזירין לחייב איכא סידור אברים
והא אמר רב אמי א"אמר רבי יוחנן ידענא דר שסידר
שני גזירין עצים חייב בהא פלוגי מר סבר
עבודה תמה היא ומר סבר לאו עבודה תמה
היא תניא כוותיה דרב תניא כוותיה דלוי
תניא כוותיה דרב עבודות שור חיב עליהם
מיתה זריקת דם בין לפנים בין לפני ולפנים
והמה בחטאת העוף והמומזה והמקטיר
בעולת העוף והמנסך שלשה לוגין מים
ושלשה לוגין יין תניא כוותיה דלוי עבודות
שור חיב עליהן מיתה הכמרים את הדשן
ושבע הזאות שבפנים ושבמזוזה והמעלה
על גבי המזבח בין דבר כשר בין דבר
פסול (ב) למה מפסיין למה מפסיין
כראמרן אלא למה מפסיין וחוזרין ומפסיין
אמר רבי יוחנן כד' להרגיש כל העוהה
שנאמר אשר יחדיו נמתיק סוד בבית אלהים
נהלך ברגש במה מפסיין רב נחמן אמר
בבגדי חול ורב ששת אמר בכבדי קדיש
מאי

ע"פ ח"פ מהר"ם ח"ב פ' י"ד ט"ו
פ"ג פ' י"ד ט"ו